

İşrak Duyguları

– bozlak · 30 Eylül 2015

İŞRAK DUYGULARI

HAMDİM

1.

Çok hazinelerimi çaldırdım güpegündüz aydınlıkta
Bundan ötürü sürüklediler hayallerimi uzun yollarda
Bir sırtlan sürüsüydü kanımın izini takip eden yalayarak
Hezimetlerle yenildim kaybettiklerim küllerinden canlanmadı
Her yenilgimin gurbetinde saklıydı masum bir mâsiva
Hil'atımı çıkardılar sırtımdan bir kör kuyuya attılar beni
Yusuf değildim olamazdım ayna tuttular yüzüme
Kanlı bir gömlek götürmeyin babama deyip yalvardım
Bir anka kulağıma fısıldadı sabret sabret

Güvercin donuna girip uçmalıydım yıldızlara

2.

Ne Buda'nın boşluğa bakan gözleri dindirebildi içimdeki fırtınayı
Ne Brahmin'in ruha serinlik veren Vedaları
Varsın yansın yüreğim bir Zerdüşt ateşinin alevinde
Gölgesini gezdirirken Haç'ın üstünde acemi bir Mecusi
Bir papazın kırçıl sakalını yalasın Kimera'nın kuyruğu
Sonra Keops piramidine taş getiren işçilerden değildim.
Ama yazan kimdi adımları listenin en başına
Ben başka bir yerindeydim zamanın ve mekanın
Esrik bir şaman başıma vuruyordu tokmağını

Bir tapınak sunağındaki adağın kanı sıçradı celladın yüzüne

3.

Bir fetret karanlığının bilinmezliğinde geziyordum başıboş
Nevmit nöbetlerinin depreminde sarsılırken benliğim
Yeni duvarlar örüyordu gurur eski hapisanesine
Aşkın mahfuz simasını aradım hep elâ gözlerde
Eğnime saplanan bir ok gibiydi baykuşun sesi yine uyanamadım

Sahi insanlar hangi dilden uğunur hangi dilde ağlar
Daha borcum kaldı ise kedere yeni fğanlar getirdim
Haydi batırsın artık hançerini ben hazırım acılara
Aşktan bir kefenle gömsünler gül suyuyla yusunlar beni

Türkistanlı üç derviş söylesin bu ölümün sagusunu

.
Daha denizi görmemiştim güzergâhında kara dağlar sıralıydı
Ve inanın bilmiyordum ırmakların nereye aktığını
Küçük derelerin bir ummana su taşıdığını bilmiyordum
Kağşak bir niyetin miskinliğinde kaldı umudum
Yine de kapıları açık tuttum iksir marifetini bekledim
Eşkinci oldum bir çilenin peşinden koştum perişan
Binlercesi de ardımdan geldi pervasızca koşarak
Artık yasımı tutsun mahzun gözlü yetimler ağlayarak
Çünkü ben ne yol olabildim ne de yolcu kimse bana bakmasın

Gül çehreli üç pir giydirdin tövbe hırkasını bana dualar okuyarak

5.

Ferhat dağları deliyordu şirin bir izdivaç için
Ateşin aslına yanıyordu Kerem elinde bağlaması
Henüz tomurcuğa durmamıştı kalbimdeki gül fidanı
Meramımı söze dökemedim dilim tutuldu sustum
Dudaklarımda donakaldı müstehzi bir tebessüm
Med mi cezir mi evhama kapıldım kimseye soramadım
Belleğimde kaydını bulamadım şimdi ne yapmam gerekti
Onu da bilemedim şifresi unutulmuştu anahtar kaybolmuştu

Mim koymadan kalsın böğrümde müstear hıçkırıklar

6.

Çekingendim mahcuptum davetsiz gelemezdim
Göçkücüydüüm kararım yoktu eğleşip kalmaya
Rehin aldı bakışlarımı hiç tanımadığım üç atlı
Dediler bunun sırrını çözmenin bedeli çok ağlamaktır
Kervandaki yükten armağan vereceklerini söylediler

İhtirap tülü deveyi bir avuç efsun koydular heybeme
Yedi kat yerin altına sakladım ağu ile tıslımlayıp
Karun'un hazinesi zannedip haramiler ardıma düştüler
Bu yüzden delik deşik ve talan edilmiştir gönlümün mülkü

Oysa hep yanlış mekanlarda aradılar ben de unuttum yerini
7.

İçimdeki toprak kıraçlaştı bir susuz yazdı mevsimler
Ezeli bir bozkır çığılığı gibiydi estikçe karayel
Burada masallar bile hüsrarla biterdi
Gökten üç elma yerine üç kâbus düştü
“ Bir ayrılık bir yoksulluk bir ölüm” diye büyüdü çocuklar
Öksüz yalnızlığım gözü kırptı uzak yıldızlar
Raviler anlattı ardıca yaslanıp söylediğim öyküyü
Cengiz'in savaşçıları kılıçlarını kırdı veda türküsü eşliğinde

Getirsin keşkülünü üç abdal sevgiler toplayalım

8.

Bir müşrik muhalifydi bütün gece ağlarken gözlerin
Ben suya düşen yıldızları topladım sana getirdim
Kusurum sadakatim midir hangi kin barınır lisanında
Seninle dost olmak istedim söyle şimdi gerçek adını
Ben Mansur gittikten sonra üç gün bekledim hurma ağacının dibinde
Gözyaşım sel oldu zılgıt çektiler bu kanlı toyda
Mümkünü yok kalamam artık yüzümdeki melûl ifade ile
Üstelik seni de bırakamam barbarların içinde yapayalnız

Bırak ededursun Hurufiler geçmişin hafızasından geleceğin yorumunu

9.

Dedem bana aklın öncülüğünü miras bıraktı tembihleyerek
Defalarca anlattı önce güne bakan İbrahim'in kıssasını
Rahlesi ışıklarla dolupta taşardı Matüridi derken
Atının ayağının bile sürçmeden nasıl geçtiğini en sarp yerlerden
Akıl nimetini kullanmanın bir ilahi emir olduğunu ondan duydum
Gündelik akıldan geçip sezgi ve marifet arasından akl-ı selimi buldum
'Müminin direği akıldır' buyururken insanların seçilmişini
Fal oklarıyla yaraladılar bedenimi itiraz ettim diye Menat'a

İstimdat eyledim yeni hâl için ak sakallı kocalardan